

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ስድስት

ኢዮዮቄም

Jeff Pippenger

2023-12-01

የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት፣ መጽሐፍ ቅዱስ አንድ መጽሐፍ ሆኖ ከብሉይ ኪዳንና ከአዲስ ኪዳን እንደሚገነባ በዚያው ምክንያት፣ አንድና ያው መጽሐፍ ናቸው።

“የኢየሱስ ሕይወት፣ ሞትና ትንሣኤ ታሪክ እንደ እግዚአብሔር ልጅ ያለው መሆኑ በብሉይ ኪዳን ውስጥ የተያዘው ማስረጃ ሳይኖር ሙሉ በሙሉ ሊረጋገጥ አይችልም። ክርስቶስ በብሉይ ኪዳን እንደሚገለጥ በአዲስ ኪዳንም እንዲሁ ግልጽ ነው። አንዱ ሊመጣ ስላለ አዳኝ ይመሰክራል፤ ሌላው ደግሞ ነቢያት እንደ ቀደሙት ትንቢት በተናገሩበት ሁኔታ ስለ መጣው አዳኝ ይመሰክራል። የድነትን ዕቅድ በትክክል ለማድነቅ፣ የብሉይ ኪዳን መጻሕፍት በጥልቀት ሊገባ ይገባል። ከትንቢታዊው ያለፈ ዘመን የሚወጣው የክብር ብርሃን ነው የክርስቶስን ሕይወትና የአዲስ ኪዳንን ትምህርቶች በግልጽነትና በውበት የሚያበራው። የኢየሱስ ተአምራት መለኮቱን የሚያረጋግጡ ማስረጃዎች ናቸው፤ ነገር ግን እርሱ የዓለም ቤዛ መሆኑን የሚያሳይ ከሁሉ የበለጡ ማስረጃዎች የሚገኙት የብሉይ ኪዳን ትንቢቶችን ከአዲስ ኪዳን ታሪክ ጋር በማነጻጸር ነው። ኢየሱስ ለአይሁድ፣ ‘መጻሕፍትን ፈልጉ፤ በእነርሱ ዘላለማዊ ሕይወት አላላችሁ ብላችሁ ታስባላችሁና፣ እነርሱም ስለ እኔ የሚመሰክሩት ናቸው’ አለ። በዚያን ጊዜ ከብሉይ ኪዳን በቀር ሌላ ቅዱስ መጽሐፍ አልነበረም፤ ስለዚህ የመድኃኒቱ ትእዛዝ ግልጽ ነው።” መንፈስ ትንቢት፣ ቅጽ 3፣ 211።

ክርስቶስ ማን እንደሆነና ምን እንደሆነ የሚያሳይ ከሁሉ የበለጠ ጠንካራ ማስረጃ፣ የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች በአዲስ ኪዳን ታሪክ ውስጥ ከተፈጸሙባቸው ክንውኖች ጋር ሲነጻጸሩ ነው። እንዲሁም፣ ለዳንኤልና ራእይ መጻሕፍት ግንኙነትም ይህ ያህል እውነት ነው።

«በራእይ ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ሁሉ ይገኛሉ እና ፍጻሜያቸውን ያገኛሉ። እዚህ የዳንኤል መጽሐፍ ማሟያ አለ። አንዱ ትንቢት ነው፤ ሌላው ራእይ ነው።» ሐዋርያት ሥራ፣ 585።

“መሙላት” የሚለው ቃል ወደ ፍጽምና ማምጣት ማለት ነው። የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች መፈጸም ስለ ክርስቶስ “መለኮታትን” “እጅግ ጠንካራው” “ማስረጃ” ነበር። በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያሉት ትንቢቶች መለኮታዊነት እጅግ ጠንካራው ማስረጃ፣ እነዚያ ትንቢቶች በራእይ መጽሐፍ እንደተወከሉት መፈጸማቸው ነው። በዳንኤል ውስጥ ያሉት ትንቢቶች በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ይቀጥላሉ፤ በመጨረሻዎቹም ቀናች፣ የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ በሚፈታበት ጊዜ፣ ወደ ፍጽምና ይመጣሉ።

“ራእይ የታተመ መጽሐፍ ነው፣ ነገር ግን የተከፈተ መጽሐፍም ነው። በዚህ ምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት ውስጥ ሊፈጸሙ ያሉ አስደናቂ ክስተቶችን ይመዘግባል። የዚህ መጽሐፍ ትምህርቶች ግልጽ ናቸው፤ ምሥጢራዊና የማይገቡ አይደሉም። በውስጡ በዳንኤል ውስጥ እንዳለው ተመሳሳይ የትንቢት መስመር ይቀርባል። እግዚአብሔር አንዳንድ ትንቢቶችን ደግሞ ደግሞ ተናግሮአል፤ በዚህም ለእነርሱ ትልቅ አስፈላጊነት ሊሰጥ እንደሚገባ አሳይቶአል። ጌታ ከፍተኛ ውጤት የሌላቸውን ነገሮች አይደግምም።” Manuscript Releases, volume 9, 8.

በይሁዳ ንጉሥ በዮአቂም ነገሥታት ሦስተኛው ዓመት የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ከበባት። ዳንኤል 1፡1።

በትክክል ሲመረመር የዳንኤል መጽሐፍ የመጀመሪያው ቁጥር የበለጸገ ትንቢታዊ መረጃ ይዟል። ምርመራችንን በኢየሱስም እንጀምራለን።

ኢየሱስም ከይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሦስት ነገሥታት መካከል የመጀመሪያው ነበረ። ስለዚህም የመጀመሪያውን የመልእክት መልእክት ይወክላል። ልጁ ኢየሱስን፣ እርሱም ይኮንያ ወይም ቆንያ ተብሎ ይታወቅ የነበረው፣ ሁለተኛውን የመልእክት መልእክት ይወክላል። ከኢየሱስን በኋላ የመጣው ከይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሦስት ነገሥታት ውስጥ የመጨረሻው ዘዴቅያስ ነበረ። ዘዴቅያስ ሦስተኛውን የመልእክት መልእክት ይወክላል። ኢየሱስም የመጀመሪያው የመልእክት መልእክት ምልክት መሆኑን የሚያጸኑ በርካታ ትንቢታዊ ምስክሮች አሉ። እነዚህን ማስረጃዎች መረዳት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ይህ በዳንኤል ምዕራፍ አንድ የመጀመሪያው ቁጥር የመጀመሪያውን የመልእክት መልእክት እየለየ መሆኑን ይገልጻል፤ እናም ያ እውነታ የመጀመሪያው ምዕራፍ የራእይ አሥራ አራት የመጀመሪያው የመልእክት መልእክት እንደሆነ እንዲረዳ የሚያስችል መሠረት ነው። በሁለተኛ ዜና መዋዕል እንጀምራለን።

ከሰይፍም የተረፉትን ወደ ባቢሎን ማረካቸው፤ የፋርስ መንግሥት እስኪነግሥ ድረስም ለእርሱና ለልጆቹ ባሪያዎች ሆኑ፤ ይህም ምድሪቱ ሰንበቶቿን እስክትደሰት ድረስ፤ በኤርምያስ አፍ የተናገረው የጌታ ቃል እንዲፈጸም ነበር፤ ምድሪቱ ባደማ ሆና ተኝታ ባላችበት ዘመን ሁሉ ሰንበትን ጠብቃለች፤ ሰባ ዓመትም እስኪፈጸም ድረስ። 2 ዜና መዋዕል 36፥20, 21።

በዘሌዋውያን ሃያ አምስት መሠረት ሊፈጸሙ ያልቻሉትን ሰንበቶች ምድሪቱ እንድትደሰትባቸው በባቢሎን ያለው ምርኮ ሰባ ዓመት ነበረ። ሰባ ዓመት የሰንበቶች መጠን አራት መቶ ዘጠና ዓመት ይሆናል፤ ይህም ጥንታዊቷ እስራኤል የዘሌዋውያን ሃያ አምስትን መመሪያ ችላ ብላ ያሳለፈችበት ዘመን ነበር። ከሰባው ዓመት ምርኮ በፊት አራት መቶ ዘጠና ዓመት የአመፀ ዘመን ነበረ። በእነዚያ አራት መቶ ዘጠና ዓመታት ፍጻሜ ላይ ሦስት ነገሥታት በናቡከደነፆር ቁጥጥር ሥር ይገቡ ነበር።

በሰባው ዓመት ምርኮ መጨረሻ ጌታ ኢየሱስን አስነሣ፤ እርሱም እስራኤል ተመልሶ ወደ ኢየሩሳሌም ሄዳ እንድትገነባ የሚፈቅዱ ሦስቱ ነገሥታት መካከል የመጀመሪያው ነበረ። አርጤክስስ ከእነዚያ ሦስቱ ነገሥታት ሦስተኛው ነበረ፤ እርሱም ሦስተኛውን አዋጅ በ457 ዓ.ዓ. አወጣ። ሦስተኛው አዋጅ በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት እና ቁጥር አሥራ አራት የተጠቀሱትን ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ጀመረ። በ1798 የቁጣው የመጀመሪያው ፍጻሜ ተፈጸመ፤ የዳንኤል መጽሐፍ ተከፈተ፤ ከሦስቱም መላእክት የመጀመሪያው መጣ። ሦስተኛው መልእክት በጥቅምት 22 ቀን 1844 መጣ።

የይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሦስት ነገሥታት ሁሉ በናቡከደነፆር ተጋጥመው ነበር፤ በየአቁምም ምርኮ ጊዜ ሰባው ዓመታት ተጀመሩ። ይህም ባቢሎን እስከ ወደመች ድረስ ቀጠለ፤ ባቢሎንንም ያወደመው እና ከዚያ በኋላ በቅርቡ ንጉሥ የሆነው አዛዥ (ቂሮስ) ከሦስቱ አዋጆች የመጀመሪያውን አስተላለፈ። ሦስተኛው አዋጅ የሦስቱ መላእክት ሦስተኛው በመምጣቱ የተፈጸመውን የማታና የጠዋት ትንቢት ጀመረ። ክርስቶስ ሁልጊዜ ፍጻሜውን ከመጀመሪያው ጋር ያገናኛል።

የሰባው ዓመታት መጀመሪያ በኢየሩሳሌም ላይ ባደረገው የመጀመሪያ ጥቃት ተከናወነ። የሰባው ዓመታት ፍጻሜ ደግሞ በባቢሎን ጥፋት ተለይቶ ታወቀ። የኢየሩሳሌም የመጨረሻና ሙሉ ጥፋት በናቡከደነፆር ጥቃት በደረሰባቸው ሦስት ነገሥታት መካከል በሦስተኛው ላይ መጣ። የኢየሩሳሌም ጥፋት በደረጃ የተገለጠ ነበር። የመጨረሻዎቹ ሦስት ነገሥታት አንድ ትንቢታዊ ምልክት ይወክላሉ። በዚህ ማለት ሁሉም በናቡከደነፆር ጥቃት የደረሰባቸው ነበሩ። እነርሱም፣ በሁለት ሺህ ሦስት መቶው ቀናት መጨረሻ እንደነበሩት ሦስቱ መላእክት ሁሉ፣ ሦስቱ አዋጆች ሁሉም አንድ ምልክት እንደነበሩ ያመለክቱ ነበር።

በዕዝራ ሰባተኛው ምዕራፍ ውስጥ አዋጁ ይገኛል። ቁጥር 12-26። በጣም የተሟላ ቅርጹ በፋርስ ንጉሥ አርጤክስስ በ457 ዓ.ዓ. ተሰጠ። ነገር ግን በዕዝራ 6፡14 በኢየሱሳም ያለው የጌታ ቤት “እንደ ቂሮስና እንደ ዳርዮስ እንዲሁም እንደ ፋርስ ንጉሥ አርጤክስስ ትእዛዝ [በዳር ጽሑፍ ‘አዋጅ’]” መሠረት እንደ ተሠራ ተነግሮአል። እነዚህ ሦስት ነገሥታት አዋጁን በመጀመር፣ እንደ ገና በማጽናት፣ እና በማጠናቀቅ 2300 ዓመታቱ መጀመሪያ እንዲሆን ትንቢቱ የሚፈልገውን ፍጹምነት አመጡለት። 457 ዓ.ዓ.፣ አዋጁ የተጠናቀቀበትን ጊዜ፣ እንደ ትእዛዙ ቀን በመውሰድ፣ ስለ ሰባው ሳምንታት ያለው የትንቢቱ እያንዳንዱ ዝርዝር እንደ ተፈጻሚ ታየ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 326።

ሲስተር ዋይት ሦስቱ አዋጆች ለትንቢቱ ፍጹምነት አስፈላጊ እንደነበሩ ትገልጻለች። እርሷ እርስ በእርሳቸው ያላቸውን ግንኙነት ትወስናለች፤ በዚህም ሲያደርግ የዕብራይስጥ ቃል “truth” ሰዋሰዋዊ ባህርያትን ትለይታለች። የመጀመሪያው አዋጅ እንደ መነሻ ሆነ፣ ሁለተኛው አዋጅ ዳግመኛ አጻጻፍ፣ ሦስተኛውም አዋጅ “ስለ ሰባው ሳምንታት ያለውን የትንቢቱን እያንዳንዱን ዝርዝር” ፈጸመ። የዕብራይስጥ ቃል “truth” ከዕብራይስጥ ፊደላት ገበታ የመጀመሪያው፣ የአሥራ ሦስተኛው እና የመጨረሻው ፊደላት ጥምረት የተሠራ ነው። የመጀመሪያው አዋጅ መነሻ ሆነ፣ ሁለተኛው ዳግመኛ አጻጻፍ፣ የመጨረሻውም አዋጅ ትንቢቱን ፈጸመ። ሦስቱ አዋጆች የአልፋና አሜጋ ፊርማ ይዘዋል፤ ሦስተኛው አዋጅ ከሰባው ዓመታት ፍጹም እጅግ በኋላ ቢመጣም እንኳ፣ እነርሱ በባቢሎን ምርኮ ላይ የነበረው የሰባው ዓመታት ትንቢት መጨረሻ ላይ ተፈጻሚ። ሦስቱ አዋጆች በደረጃ የተገለጡ ነበሩ፤ ሦስት አዋጆች ቢሆኑም እንኳ፣ አንድ የትንቢት ምልክት ነበሩ።

የመጀመሪያው መልአክ በ1798 መጣ፣ ሁለተኛው መልአክ በ1844 የጸደይ ወቅት መጣ፣ ሶስተኛውም መልአክ በ1844 ጥቅምት 22 መጣ። እነዚያ ሶስት መላእክት አንድ ትንቢታዊ ምልክት ናቸው፤ ይህም በራእይ ምዕራፍ አሥራ አራት ውስጥ ያለውን ዘላለማዊ ወንጌል ይወክላል።

“የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክቶች በ1843 እና በ1844 ተሰጡ፤ እኛም አሁን በሦስተኛው መልአክት አዋጅ ሥር ነን፤ ነገር ግን ሦስቱም መልአክቶች እስካሁንም ሊታወጁ ይገባቸዋል። እነርሱ እንደገና ለእውነት ፈላጊዎች እንዲደገሙ አሁንም እንደ መቼውም ጊዜ አስፈላጊ ነው። አዋጁን በብዕርና በቃል ልናሰማ ይገባናል፣ ሥርዓታቸውንም እያሳየን እንዲሁም ወደ ሦስተኛው መልአክ መልአክት የሚያደርሱን ትንቢቶች አፈጻጸም እያብራራን። የመጀመሪያውና የሁለተኛው ሳይኖሩ ሦስተኛው ሊኖር አይችልም። እነዚህን መልአክቶች በሕትመቶችና በንግግሮች ለዓለም ልንሰጥ ይገባናል፤ በትንቢታዊ ታሪክ አቅጣጫ ውስጥ የሆኑትንና የሚሆኑትን ነገሮች እያሳየን።” Selected Messages, book 2, 104, 105.

የይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሦስት ነገሥታት አንድ ምልክት ነበሩ። ምክንያቱም ሁሉም በባቢሎን ንጉሥ ሥር በተለያዩ ደረጃዎች ተገኝተው ውስጥ ተገብተው ነበርና። የይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሦስት ነገሥታት፣ ሦስቱ አዋጆች እና ሦስቱ መላእክት፣ በተለይ ሦስት ቢሆኑም ደግሞ እንደ አንድ ትንቢታዊ ምልክት ተወክለዋል።

የመጨረሻዎቹ ሦስት ነገሥታት የሰባ ዓመት ምርኮነት ትንቢት መጀመሪያ የትንቢታዊ አውድ ክፍል ናቸው፤ እንደዚሁም የሰባው ዓመት ምርኮነት ፍጹምን የሚያመለክተው መጀመሪያ ክፍል ይሆናሉ። ምርኮነቱ በሦስት ነገሥታት ላይ በተከታታይ በመጣ መገዛት ተጀመረ፤ መጨረሻውም በመንግሥቱና በዋና ከተማው ጥፋት ተቋጭ። የትንቢቱ ፍጹም የባቢሎንን ሕዝብና ዋና ከተማ ጥፋት ያመለክታል፤ ይህም ሦስቱ በተከታታይ የተሰጡ አዋጆች መድረሳቸውን ያመለክታል። የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመት ትንቢት መጀመሪያ በሦስት በተከታታይ በተሰጡ አዋጆች ይታወቃል፤ እርሱም የሁለት ሺህ ሦስት መቶውን ዓመት ትንቢት ፍጹም ያመለክታል፤ እርሱም ሦስት በተከታታይ መልአክቶችን ያካትታል።

ሦስቱ መላእክትና እያንዳንዳቸው የሚያውቁት ሦስቱ መልአክቶች፣ በሦስት ነገሥታትና በእነርሱ የተሰጡት በተራ የሚገፉ ሦስት አዋጆች ተመስለው ነበር። የእያንዳንዳቸውን ሦስት አዋጆች ያወጁት እነዚያ ሦስት

ነገሥታት፣ እያንዳንዳቸው በናቡከደነጾር ላይ የዓመፅ መልእክታቸውን ያቀረቡ በተራ የሚገፉ ሦስት ነገሥታት ተመስለው ነበር። ሦስት የዓመፅ መልእክቶች፣ ሦስት አዋጆችን ተመስለው ነበር፤ እነዚህም በተራቸው ሦስት መልእክቶችን ተመስለው ነበር። አንዱ የሰባ ዓመቱን ትንቢት ይጀምራል፤ ይህም በተራው የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመት ትንቢት መጀመሪያ ጋር ይደመደማል፤ ይህም በ1844 ሦስተኛው መልእክ ሲመጣ ያበቃል። ምድሪቱ ሰንበቷን እንድትደሰት የተወሰኑት ሰባው ዓመታት ከጥቅምት 22 ቀን 1844 ሊለዩ አይችሉም።

የአቁም የቂሮስን መጀመሪያ አዋጅ እንዲሁም የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አራት ያለውን የመጀመሪያውን መልእክ መልእክት ይወክላል። ከዚህም በላይ፣ የመጨረሻዎቹ ሦስት የይሁዳ ነገሥታት ሦስቱ ምስክሮች፣ ሦስቱ አዋጆች እና ሦስቱ የመላእክት መልእክቶች ስለ የአቁም ምልክት ትክክለኛ መረጃ ይሰጣሉ፤ ምክንያቱም የሦስቱ መላእክት ትንቢታዊ ታሪክ በመንፈስ አነሣሽነት እጅግ በጥንቃቄ ተለይቶ ምልክት ተደርጎበታል። ሦስቱም መልእክቶች ታሪካዊ መድረስ አላቸው፣ ከዚያም በኋላ ታሪካዊ ማበርታት አላቸው።

መጀመሪያው መልእክ በ1798 ደረሰ፣ እናም የቀን ለዓመት መርህ በመረጋገጡ ነሐሴ 11, 1840 ኃይል ተሰጠው።

“በ1840 ዓመት ሌላ ድንቅ የትንቢት ፍጻሜ ሰፊ ፍላጎትን አስነሣ። ከዚያ ሁለት ዓመት በፊት፣ የሁለተኛውን ምጽአት ከሚሰብኩ መሪ አገልጋዮች አንዱ የነበረው ጆሳያ ሊች፣ ራእይ ፃን የሚያብራራ ትርጓሜ አሳትሞ፣ የአቶማን ግዛት መውደቅ እንደሚመጣ ተንብዮ ነበር። እንደ ስሌቱም፣ ይህ ኃይል እንዲገለበጥ... ‘በ1840 ዓመት ነሐሴ 11 ቀን፣ በቁስጥንጥን ያለው የአቶማን ኃይል እንደሚፈርስ ሊጠበቅ ይችላል። እኔም ይህ እንዲሁ መሆኑ እንደሚገኝ አምናለሁ።”

“በትክክል በተጠቀሰው ጊዜ፣ ቱርክ በመልእክተኞቹ አማካይነት የአውሮፓ ተባባሪ ኃይሎችን ጥበቃ ተቀብላ፣ እንዲሁም ራሷን በክርስቲያን መንግሥታት ቁጥጥር ሥር አኖረች። ይህ ክስተት ትንቢቱን በትክክል ፈጸመ። ይህ ነገር በታወቀ ጊዜ፣ ብዙ ሕዝብ ሚሊርና ባልደረቦቹ የተቀበሉት የትንቢት ትርጓሜ መርሆች ትክክለኛነት እንዳላቸው ተረዱ፤ ለዳግም ምጽአት እንቅስቃሴም አስደናቂ ግፊት ተሰጠው። የትምህርትና የማዕረግ ሰዎች ከሚሊር ጋር በስብከትም ሆነ በአስተያየቶቹ ሕትመት ተባበሩ፣ እናም ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ሥራው በፍጥነት ተስፋፋ።” The Great Controversy, 334, 335.

መጀመሪያው መልእክ በ1798 የፍርድ መከፈቱን እያወጀ መጣ፤ ነገር ግን መልእክቱ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አንድ ቀን አንድ ዓመትን እንደሚወክል ዊልያም ሚሊር ያደረገው መለየት ትክክለኛ መሆኑን መሠረት አድርጎ ነበር። ያ መርህ “በነሐሴ 11 ቀን 1840 ዓ.ም.” ተረጋገጠ፣ እናም መጀመሪያው መልእክት ኃይል ተሰጠው። በ1843 የመጽሐፍ ቅዱስ ዓመት ውስጥ የክርስቶስ መመለስ የተነገረው ትንቢት ሳይፈጸም፣ ይህም እስከ 1844 ዓመት ድረስ ተራዝመው ሲቆይ፣ የራእይ ምዕራፍ አሥራ አራት ሁለተኛው መልእክ መጣ። በ1844 ጸደይ ወቅት የተነገረው ትንቢት ሳይፈጸም፣ የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት የሚሊርን የአንድ ቀን ለአንድ ዓመት ደንብ አልተቀበሉም፤ እንዲሁም የባቢሎን ሴት ልጆች ሆኑ። ከዚያ በኋላ ያ መልእክት በ1844 የበጋ ወቅት ኃይል ተሰጠው፣ ይህም ከእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ጋር በተቀላቀለ ጊዜ ነበር። የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በጥቅምት 22 ቀን 1844 ዓ.ም. ሲፈጸም፣ ሦስተኛው መልእክ ከመልእክቱ ጋር መጣ።

በ1863 ዓ.ም. የሎዶቅያ አድቪንቲዝም አለመታዘዝ ምክንያት፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ የጥንታዊቱን እስራኤል በምድረ በዳ መንከራተት ታሪክ እንደገና እንዲደግም ተመደበ። የሦስተኛው መልእክት ኃይል መሞላት እስከ መስከረም 11, 2001 ድረስ ይጠብቅ ነበር። እያንዳንዱ ከእነዚህ ሦስቱ መልእክቶች በታሪክ ውስጥ ይመጣል፣ ከዚያም በኋላ ኃይል ይሰጠዋል።

ኢዮአቄምና ቂርስ የመጀመሪያውን መልአክ መምጣቱን ሳይሆን መበርታቱን ይወክላሉ። ኢዮአቄም ከይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሦስት ነገሥታት መካከል የመጀመሪያው ቢሆንም፣ እንዲሁም የመጀመሪያውን መልአክ መልእክት ቢወክልም፣ እርሱም እንዲሁም ቂርስ የሚያሳዩት ትንቢታዊ ባህርያት ሁለቱም የመጀመሪያው መልአክ መበርታት ምልክቶች እንጂ የመጀመሪያው መልአክ መምጣት ምልክቶች እንዳልሆኑ ያሳያሉ። በኢዮአቄም ታሪክ ውስጥ የመጀመሪያው መልእክት መምጣት ምልክቱ ምናልባት ነበር፣ እርሱም ከይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሰባት ነገሥታት መካከል የመጀመሪያው ነበር።

ሰባት ነገሥታት ከኢዮሩሳሌም ፍጹምና የመጨረሻ ጥፋት በፊት ነበሩ። እነዚያ ሰባት ነገሥታት የተራማጅ ታሪክን ይወክላሉ፣ እንዲሁም ከ1798 እስከ 1844 ድረስ የሚያመለክቱት ታሪክ እንዲሁ ነበር። የመጀመሪያው መልአክ በ1798 መጣ፣ ሦስተኛውም በጥቅምት 22 ቀን 1844 መጣ። ከ1798 እስከ 1844 ያለው ታሪክ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ ታሪክ ነው። የሦስተኛው መልአክ ታሪክ በ1844 ጀመረ። እህት ዋይት የራእይ ምዕራፍ አሥር ያሉትን የሰባቱ ነገሥታት ምልክት ስትለይ፣ ሰባቱ ነገሥታት የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መልአክ ታሪክ እንደሚወክሉ ትናገራለች፣ ነገር ግን የሦስተኛውን መልአክ አይደለም።

“ለዮሐንስ የተሰጠው ልዩ ብርሃን፣ በሰባቱ ነገሥታት የተገለጸው፣ በመጀመሪያውና በሁለተኛው መልአክ መልእክቶች ሥር የሚፈጸሙ ክስተቶችን መግለጫ ነበር።” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ቅጽ 7, 971.

በራእይ ምዕራፍ አሥር ውስጥ ያሉት የሰባቱ ነገሥታት ታሪክ በ1840 ኦገስት 11 የመጀመሪያው መልአክ እስከ ተበረታበት ጊዜ ጀምሮ እስከ 1844 ኦገስት 22 ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ድረስ ያለውን ታሪክ ያጎላል፤ ነገር ግን ሆኖም የመጀመሪያውንና የሁለተኛውን መልአክ ሙሉ ታሪክ ያካትታል። የሰባቱ ነገሥታት አጠቃላይ ተፈጻሚነት ከ1798 ጀምሮ እስከ 1844 ኦገስት 22 ድረስ ያለውን ይወክላል የሚል ነው። ከ1798 ጀምሮ እስከ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ድረስ ያለው የመጀመሪያው መልአክ መምጣት ታሪክ፣ የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ ታሪክ ነው፤ በትንቢታዊ ምልክትም ሰባት ነገሥታት ሆኖ ተወክሏል። ሰባቱ ነገሥታት እንዲሁም በይሁዳ የመጨረሻዎቹ ሰባት ነገሥታት አማካይነት ተምሳሌት ሆነው ቀርበዋል። ከእነዚያም ነገሥታት የመጨረሻዎቹ ሦስቱ ተከታታይ ነገሥታትን ብቻ የሚያመለክቱ ሳይሆን፣ አንደኛ፣ መካከለኛ እና መጨረሻ ከሆኑ አንድ ምልክት ተቀናብረው ናቸው።

በሦስቱ መልእክት ታሪክ ውስጥ፣ የመጀመሪያው መልእክት በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 በኃይል ተጎለበተ፣ ይህንንም ክስተት ዮአቄምና ቂርስ በምሳሌነት አመለከቱ።

እነዚህን እጅግ አስፈላጊ እውነቶች በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ መለየታችንን እንቀጥላለን።

“ጽኑ ቅንነት በእያንዳንዱ ተማሪ ዘንድ እጅግ ሊከበር ይገባል። እያንዳንዱ አእምሮ ለተገለጠው የእግዚአብሔር ቃል በክብር ትኩረት ይመለስ። እንዲሁ ለእግዚአብሔር ለሚታዘዙ ብርሃንና ጾጋ ይሰጣቸዋል። ከሕጉም ውስጥ ድንቅ ነገሮችን ያያሉ። ከጴጥሎስጵ ዘመን ጀምሮ ያልተገነዘቡና ያልታዩ የተቀሩ ታላላቅ እውነቶች ከእግዚአብሔር ቃል በተፈጥሯዊ ጥንቃቄና ሊያበሩ ናቸው። እግዚአብሔርን በእውነት ለሚወዱ መንፈስ ቅዱስ ከአእምሮ የጠፉ እውነቶችን ይገልጣል፣ ፈጽሞ አዲስ የሆኑ እውነቶችንም ይገልጣል። የእግዚአብሔርን ልጅ ሥጋ የሚበሉና ደሙን የሚጠጡ ከዳንኤልና ከራእይ መጻሕፍት በመንፈስ ቅዱስ የተነደፈ እውነትን ያወጣሉ። ሊታረኩ የማይችሉ ኃይሎችን ወደ ሥራ ያነሣሉ። የሕፃናት ከንፈሮች ከሰዎች አእምሮ የተሰወሩትን ምስጢራት ለማወጅ ይከፈላሉ። ጌታ ጥበቦችን ለማሳፈር የዓለምን ሞቾች ነገሮች፣ ብርቱዎችንም ለማሳፈር የዓለምን ደካማ ነገሮች መርጧል።”

«መጽሐፍ ቅዱስ በትምህርት ቤቶቻችን ውስጥ በክሕደት መካከል ተጨምቆ እንዲገባ መመጣት የለበትም። መጽሐፍ ቅዱስ የትምህርት መሠረትና ዋና ይዘት ሊሆን ይገባዋል። እውነት ነው፣ ከቀድሞ ዘመን ይልቅ ከሕያው እግዚአብሔር ቃል ብዙ ነገር እናውቃለን፤ ሆኖም እስካሁን ድረስ ሊማር የሚገባ እጅግ ብዙ ነገር አለ። እርሱ እንደ ሕያው እግዚአብሔር ቃል ሊጠቀምበት ይገባል፣ በነገር ሁሉም ቀዳሚ፣ መጨረሻ፣ እና ከሁሉ የሚበልጥ መሆኑም ሊከበር ይገባል። በዚያን ጊዜ እውነተኛ መንፈሳዊ እድገት ይታያል። ተማሪዎቹ ጤናማ ሃይማኖታዊ ባሕርያትን ያዳብራሉ፣ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ልጅ ሥጋ ይበላሉ ደሙንም ይጠጣሉና። ነገር ግን ካልተጠበቀችና ካልታገዘች፣ የነፍስ ጤና ይበሰብሳል። በብርሃን መስመር ውስጥ ቆይቶ። መጽሐፍ ቅዱስን አጥኑ። እግዚአብሔርን በታማኝነት የሚያገለግሉ ይባረካሉ። ታማኝ ሥራ ምንም ሳይሸለም እንዲቀር የማይፈቅድ እርሱ፣ እያንዳንዱን የታማኝነትና የቅንነት ተግባር በፍቅርና በውድቅ መቀበሉ ልዩ ምልክቶች ይክለልለታል።» Review and Herald, August 17, 1897.